

[Ole Henriksen]

sen. Jeg synes nok, at det er her, vi skal prøve at gribe lidt fat, også i udvalgsarbejdet og se på, om det ikke skal være sådan, at lovgivningen skal være positiv over for de ansatte i større udstrækning, end den er her, altså indeholde positive bestemmelser, som giver de ansatte større rettigheder. Jeg kan godt se, at arbejdsministeren i sine bemærkninger går så tæt op til ledelsesretten, som han formentlig mener er forsvarligt i den nuværende situation.

Vi kunne ønske, at man gik videre og fik lavet disse positive bestemmelser til fordel for de ansatte, for det er trods alt dem og deres helbred, det handler om. Derfor må man også nok sige, at det ville være rimeligt, om man på den måde gav disse bestemmelser en kraftigere udformning, således at der kunne gribes ind.

Det gælder også spørgsmålet om valg til bestyrelsen af bedriftssundhedstjenesterne i de regionale områder, jeg ved ikke, om det bliver amtsvis, eller hvad det bliver, og det gælder spørgsmålet om den BST-ordning, som kommer på de enkelte virksomheder, hvor der bliver en indstillingsret for arbejdsgiveren til at antage og afskedige personale til denne BST. Det vil jo sige, at i sidste ende er det arbejdsgiveren, der trods alt har fat i den lange ende omkring disse spørgsmål, og det mener vi ikke er tilfredsstillende set ud fra en demokratisk opfattelse af, hvordan vi ønsker det skal fungere på arbejdspladserne.

I den forbindelse vil jeg sige, at nogle af de intentioner, som ligger i VS' forslag, er vi da selvfølgelig enige i. Det er i den retning, vi gerne ser det går i den kommende tid.

En enkelt ting mere, som jeg vil nævne her, er den lange stribe af opgaver, som BST skal løse. Der er bl. a. de helbredsundersøgelser, som også er nævnt, navnlig helbredsundersøgelser ved ansættelse. Det er da meget rart at få checket sit helbred og sit kadover af med jævnlige mellemrum for at se, om man er velegnet til at udføre det pågældende arbejde, men der må være en grænse for, hvorledes disse helbredsundersøgelser skal benyttes i forvaltningen over for dem, der bliver undersøgt. Vi er ikke interesseret i sådan at sende nogen til marked og få kigget efter, om tænderne er for nedslidte, og så se dem blive kastet ud af arbejdsmarkedet efter sådan en helbredsundersøgelse.

Det er disse to yderpunkter, vi nok vil prøve at få undersøgt for at se, hvad der kan ligge i at blive helbredsundersøgt ved ansættelse. Det må i hvert fald for os være helt afgørende, at det bliver et fortrolighedsforhold mellem lægen og den ansatte, og at det i hvert tilfælde ikke kan være sådan, at virksomheden eller kollegerne for den sags skyld skal have kendskab til, om man har den ene eller den anden skavank. Det, der er afgørende, er, om man kan bestride jobbet, og det må være et forhold, som man må gøre op med sig selv efter samråd med lægen. Vi ønsker altså at få klargjort, hvad der ligger i disse ting.

Så står der længere nede i listen over de opgaver, som man skal påtage sig, en længere stribe, hvor man kan se, at de praktiserende lægers forening må have været meget stærkt inde i billedet, for vel må en BST-læge godt sy et hoved på, når han tilfældigvis er ude på arbejdspladsen og en mand er kommet til skade, også uden at manden har haft samråd med sin praktiserende læge, men spørgsmålet er, hvor grænsen er for, hvad man må behandle reelt inden for BST-ordningen. Man får f. eks. i BST-regie ordineret en behandlingsform, og derefter skal man så gå til sin praktiserende læge, som godt kan være lidt af en klamphugger i arbejdsmedicin. Det er, for at sige det på dansk, sådan, at man kan ikke regne med, at praktiserende læger på alle leder og kanter har forstand på de specielle områder, som denne lovgivning omfatter. Derfor må det være et spørgsmål, om ikke vi kan få nogle flere behandlingsmuligheder ud i BST-centrene eller i den lægeordning, som bliver knyttet hertil. Jeg ved ikke, om det er ministerens egen opfindelse; jeg har på fornemmelsen, at det er Lægeforeningens opfindelse, at det er her, der sættes en grænse for, hvor meget der må behandles.

Jeg tror ikke, jeg vil stille yderligere spørgsmål her, men sige, at jeg har vel nok en 6-7 spørgsmål af samme karakter hen over alle bemærkningerne. Der er måske en ting, som jeg synes jeg vil nævne, med hensyn til hvilke kategorier der skal med ind i den obligatoriske ordning fra starten. Jeg ser godt nok, at de er udvalgt efter en lang række miljøundersøgelser af, hvem der er de udsatte grupper. Jeg er heller ikke uenig i, at disse grupper er udsatte, men jeg vil godt